

סודי ביותר
 עותק מס' 2 מתוך 4
 59 דפים

פ ר ו ט ו ק ו ל
 ישיבה מח/של"ז של הממשלה
 יום ד', כ"ז בחמוז תשל"ז - 13.7.77
 (בשעה 08:00, בכנסת)

נכחו השרים : מ. בגין - יו"ר, א. אבוחצירא, ש. ארליך, י. בורג,
 מ. דיין, י. הורביץ, ז. המר, ע. וייצמן, ד. לוי,
 י. מודעי, ג. פת, א. שוסטק, א. שרון.

ג. אבנר	- מזכיר הממשלה
א. ברק	- היועץ המשפטי לממשלה
א. נאור	- (מסעיף 785)
א. עברון	- המנהל הכללי, משרד החוץ (בסעיף 790)

סדר היום :	784	אישור נסיעת ראש-הממשלה
	785	מינוי מזכיר הממשלה
	786	הודעת ראש-הממשלה על מינוי יועץ להסברת חוץ
עמ' 2		
עמ' 2		
עמ' 3	787	תקציב המדינה לתקופה אוקטובר 1977 עד מארס 1978
עמ' 4	788	סיכום בין שר האוצר לבין המזכיר הכללי של ההסתדרות
עמ' 5	789	דין-וחשבון נגיד בנק ישראל על עליית אמצעי התשלום בתקופה שבין 31 בדצמבר 1976 ל-31 במארס 1977
עמ' 7	790	הצעותיה של הממשלה לקידום כינון השלום באזור - לקראת שיחות ראש-הממשלה בוויינגטון
עמ' 8		

רשמו : ז.ח. 2-22
 ל.ד. 23-44
 מ.ט. 45-62

790. הצעותיה של הממשלה לקידום כינון השלום באזור - לקראת שיחות ראש הממשלה בושינגטון

רה"מ מ. בבינ: אני עומד להעלות בפני הנשיא קרט

ועוזריו את הנושאים הבאים: מסגרת

לחליץ השכנת השלום, בעיה הרכש הבטחוני, בעיה ההתנחלויות, בעיה יהודי בריה"מ - במיוחד השאלה של שחרור אסירי ציון, עם הגשת ושימת האנשים לידיה - בעיה יהודי סוריה וענינים נוספים כפי שיחעוררו בשיחות ביוזמתו של הנשיא קרט. הנושאים שאותם הזכרתי אעלה אותם, מעיקרם, ביוזמתי ויכול להיות, שהנשיא קרט יעלה נושאים אחרים ביוזמתו.

רה"מ מ. בגין:

באשר לענין המרכזי: השכנת שלום,

הדרך לקיום משא ומתן ומטרות המשא ומתן, על דעת שר החוץ ושר
הבטחון אביא היום ניר בפני הממשלה הדרוש לכולנו. כי אם רוצים
לדייק בניסוח הדברים, צריך להעלות אותם על הכתב.

קיימת הבעיה של ועדת החוץ והבטחון.

השתתפתי אהמול בדיון שלה, אך משום ששיבת הממשלה נועדה לאחר
ישיבת ועדת החוץ והבטחון, לא יכולתי למסור לידיעת הועדה ניר זה.
אולם, מטרת דברים די חשובים מבחינת המסגרת וההליך המשא ומתן
יש לי הרושם, שהדברים לא נשמרו לגמרי בסוד - נלמד גם מזה לקח.
חברי ועדת החוץ והבטחון אמרו, במדה של צדק, שעליהם לקבל דו"ח
לפני השיחה עם הנשיא קרטז. הבטחתי להם לבדוק אם עד יום ששי אוכל
לזמן ישיבת של הועדה, אך החברו שלא אוכל ואבקש את שר החוץ לבוא
במקומי אל ועדת החוץ והבטחון באחד הימים האחרונים של שבוע זה,
או בראשית השבוע הבא, לפני שיחתי עם הנשיא קרטז, ולהקריא בפני
חברי הועדה את מלוא הניר שאנו נהלים עליו היום. הועדה צריכה
לשמוע, לפני השיחה, מה אנו עומדים לומר.

שהדברים לא יודלפו לעתונות לפני

השר י. הורוביץ:

השיחה שלך עם הנשיא קרטז.

לכן אני מציע, שהישיבה עם חברי ועדת

רה"מ מ. בגין:

החוץ והבטחון תקבע ליום ב'. ביום ג'

אני עומד להפגש עם הנשיא קרטז, כך שלא יספיקו להדליף לעתונות.
בכל אופן, נשאר זאת לשר החוץ. היום יש ידיעות סותרות, לא נכונות
ומבלבלות, אך מישהו אמר משהו וברור שלאחר החלטת הממשלה, הראשון
לשמוע את הדברים הוא הנשיא קרטז.

דה"מ מ. בגין:

אני עובר לקרוא את הניר, כפי

שהכינונו לדין בממשלה:

"(1) ממשלת ישראל תהיה מוכנה להשתתף, החל מ-10 באוקטובר 1977, במושב נוסף של ועידת ג'ניבה, משיוזמן מושב זה ע"י שני יושבי הראש, על יסוד סעיף 3 להחלטת מועצת הבטחון 338 מיום 21 באוקטובר 1973 הקובע: מועצת הבטחון מחליטה כי מיד ובאופן מקביל להפסקת האש, יתחיל משא ומתן בין הצדדים בחסות מחאימה, במטרה להשיג שלום קבע צודק במזרח התיכון".

מתוך שכחה או חוסר ידיעה מקובל

לומר, שועדת ג'ניבה הזומן עפ"י החלטות 242 ו-338. עלינו לציין, שאין בין החלטה 242 לבין ועידת ג'ניבה ולא כלום. ועידת ג'ניבה היא תולדה של החלטה 338. לעומת זאת, נכון הדבר שהחלטה 338 כוללת ומאזכרת את החלטה 242 ולכן, בסעיף השני אנו אומרים במפורש:

"(2) החלטה 338 כוללת ומאזכרת את החלטת מועצת הבטחון 242, מיום 22 בנובמבר 1967.

(3) במושב הנוסף של ועידת ג'ניבה ישחתפו משלחות מיופות כוח של מדינות ריבוניות, כלומר: ישראל, מצרים, סוריה וירדן.

(4) המדינות המשתתפות בוועידת ג'ניבה לא יציגו שום תנאים מוקדמים להשתתפות בה.

(5) בישיבה הפומבית של מושב ועידת ג'ניבה הנוסף, ימסרו נציגי הצדדים הודעות פתיחה.

רה"מ מ. בגין:

(6) עם סיום הישיבה הפומבית, יחמנו או יקבעו שלש ועדות מעורבות והן: מצרית-ישראלית, סורית-ישראלית, ירדנית-ישראלית.

(7) במסגרת הועדות המעורבות יקויים המשא ומתן על חתימת חוזה שלום בין הצדדים.

(8) ראשית הועדות המעורבות תיקבע עפ"י כלל הרוטציה בין נציגי ישראל ובין נציגיה של המדינה השכנה". פתיחת הראשונה תיעשה עפ"י גורל. זאת לא ציינו.

(9) לאחר שתושב ההסכמה על הוכנסם של חוזה השלום, לאמור: סיום מצב המלחמה, קביעת גבולות הקבע, חילופי הנציגים הדיפלומטיים, הסעיפים הכלכליים ועוד, יזומן שוב מושב פומבי של הועידה לחתימת חוזה השלום".

דברי הסבר: אנו מציעים מסגרת המבוססת

על הקדימים שהיו בעבר ביחסים בין מדינות ערב ובינינו לניהול משא ומתן על חוזה השלום. הסיפור ביחס לחוזה שלום הוא מעניין בעבורנו. ההחלטה שנהקבלה אחרי מלחמת ששת הימים, ב-19 ביוני 1967, הייתה שהפעם נקבע חוזה שלום. החלטה זו מעולם לא בוסלה באופן פורמלי, אך נהגו שלא בהתאם לה. עכשו אני סובר, שממשלה זו צריכה לחדש, במלוא העוז והחוקף, את התביעה למשא ומתן על חוזה שלום. זה הכלל הגדול לא רק במשפט, אלא גם בפרקטיקה הבינלאומית, שלאחר מלחמה בא שלום וחלום, בדרך כלל, מתבטא בחוזה שלום ועל חוזה שלום צריך לנהל משא ומתן.

רה"מ מ. בגין:

לשמחתנו, קרה משהו בלתי צפוי על רקע

זה, מבחינת עמדת ארה"ב. במסיבת העיתונאים השניה מטעם דובר משרד החוץ האמריקאי, שנתקיימה בעקבות ההודעה האומללה של דובר מחלקת המדינה, הוא התבטא פעמיים שצריך יהיה חוזה שלום - peace treaty בלשונו - בין ישראל ומדינות ערב. האמת היא, שזו הפעם הראשונה שדובר אמריקאי רשמי התבטא בפה מלא במושג זה. מלכתחילה, אמריקה לא תמכה ברעיון של חתימת חוזה שלום. היא השתמשה במושגים של "הסכם שלום", "הסדר שלום" ועוד.

בנובמבר 1967, כשביקרתי בווישינגטון

כשר בממשלת הליכוד הלאומי, היו לי פגישות עם עוזרי הנשיא ג'ונסון ועם ממלא מקום שר החוץ - שהיה אז בחו"ל - ואני הייתי צריך לדבר על ליבט, שדרוש חוזה שלום, משום שהשגריר דאז הודיע לנו, שבווישינגטון לא מקבלים את הרעיון של חוזה שלום, אלא אומרים שיש כל מיני דרכים אחרות.

אם, אפילו, במשך עשר שנים חל שינוי

ודובר משרד החוץ ביטא את עמדת הממשל האמריקאי - כפי שיש יסוד לקוות ומכל מקום, זכותנו להניח זאת בשיחותינו עם הנשיא קרטז - זהו שינוי לטובה. זה יעזור לנו להביע להסכם, בואו נסכים שהדיון עם מדינות ערב יהיה על שלשה חוזי שלום. אם הצטרף לכך לבנון - אנו רק נשמח.

שמחם לב, שבטעיה המדובר על חוזה שלום

יש פרוט. בדרך כלל, כשאומרים חוזה שלום אין צורך לפרט. כל מי שקרא דגם של חוזה שלום - והחבוננתי בהרבה דגמים מימי מלחמת העולם הראשונה ומלחמת העולם השניה - יודע, שהטעיה הראשון בכל חוזה שלום

רה"מ מ. בגין:

הוא סיום מצב המלחמה. העניין בשבילנו הוא חשוב, כי הרי מדברים על כל מיני הסדרים, שבעקבותיהם יוכרז על סיום מצב המלחמה. בחוזה שלום אין צורך להדגיש את הדבר, כי הוא פותח ב: "מצב המלחמה הגיע לקיצו". זה הסעיף הראשון בכל דגם של חוזה שלום.

הפרק הבא הוא, בדרך כלל, פרק

המוקדש לבעיה הטריטוריאלית ובלע"ז נקרא territorial clauses.

בפרק זה קובעים את הגבול. גבול הקבע בין המדינות נקבע, בדרך כלל, בחוזה שלום והיות וזה פרק שלום, בו נקבעים גם דברים צדדיים. לפעמים יש בעיות של בטחון נוסף, לפעמים פרוז, לפעמים יש בעיה של חילופי אוכלוסין מעבר לגבול וכו'. כל זה הוא תחת הפרק territorial clauses והעיקר בו קביעה גבול הקבע boundary, או בלשון 242 - הגבולות המוכרים. קודם כל, הם מוכרים ע"י הצדדים ובעקבות הצדדים, באה הקהיליה הבינלאומית ומכירה שזה הגבול הקבוע בין שתי המדינות.

לא כתוב ע"י מי מוכרים?

השר י. בורג:

מובן מאליו, שקודם כל מוכרים ע"י

רה"מ מ. בגין:

שני הצדדים, בחוזה שלום ביטוי

זה אינו מופיע. בחוזה שלום מופיע המושג boundary - הגבול. בחוזה שלום יש חילופי שגרירים, הכרה הדדית וכו'. נוסף לכך, יש בחוזה שלום פרק כלכלי - חילופי סחורות ואנשים. לפעמים יש בעיות מסוימות. למשל, בהצהרת השלום היפנית-סובייטית משנת 1956, יש פרק על בעית הדיג, כי זו בעיה מיוחדת לשני הצדדים.

רה"מ מ. בגין:

מצאנו לנכון גם לכתוב חוזת שלום וגם לתת פרוט מסוים של העיקרים בו, כדי שלא תהיינה אי הבנות, למה אנו מתכוונים. אם מצרפים את חוזת השלום ואת פרוט העיקרים, אז אמרנו דברים ברורים גם לנשיא, גם לעוזריו וגם, בבוא היום, לדעת הקהל.

הערה לגבי המסגרת. מה אנו מציעים?

ועידת ג'ניבה לאחר ה-10 באוקטובר - בבקשה, אנו מוכנים. קראתי הבוקר, שהנכונות שלנו להשתתף בוועידת ג'ניבה היתה בבחינת הפתח למדינות ערב. הערבים הניחו - וכך, כנראה, גם האמריקאים - שבעקבות המדיניות של הממשלה הקודמת, אנו לא נמחר לג'ניבה ונשדל לדחות אותה וכאילו נאמר, שתהיה קודם הסכמה מהותית מלאה בינינו ובין ארה"ב ותהיה הסכמה מוקדמת עם מדינות ערב מה יכתב - אחרת לא נלך לג'ניבה. אך המדיניות שלנו שונה לחלוטין. אין לנו שום סיבה לפחד מועידת ג'ניבה. ידוע אל מי מופנית הדרישה העיקרית להתחייבות מוקדמת. אך היות ואיננו מוכנים לתת תחייבויות מוקדמות לפני פתיחת משא ומתן, אין לנו שום סיבה לפחד. אם תהיה ועידת פתיחה, נשמיע את דברינו על העם היהודי, על ארץ ישראל ועל זכותנו, על כל מה שקרה לנו ועומד לקרות לנו, על בטחון לאומי ועל דברים חשובים אחרים. נשמיע זאת באוזני דעת הקהל. זו תהא במה בינלאומית עם הד רב מאד בוועידת הפתיחה. אך ועידת הפתיחה אינה משא ומתן, אלא טקס. תהא פניה לדעת הקהל - היא חשובה, אך לא מביאה שלום.

אנו מציעים, שלאחר שועידת הפתיחה

מסתיימת, קובעים שלש ועדות - וזה, בעצם, התקדים של וודוס, שאפשר ללמוד ממנו. ישב ד"ר באנץ, שהיה נציג האו"ם להלכה ונציג ארה"ב

רה"מ מ. בגין:

למעשה, והוא היה היו"ר המוסכם של שלש ועדות מעורבות בזמנים שונים: ועדה מצרית-ישראלית, ועדה ירדנית-ישראלית וועדה סורית-ישראלית. הם דנו במשא ומתן, שהיה כמעט ישיר, אולם בראשות של אזרח זר, אך הדיון היה פנים אל פנים. הם דנו וחתמו אחר כך על הסכם בעל משמעות בינלאומית דמה מאד, הסכם שביתת נשק. בהסכם ההוא נאמר, שזה צעד שאין להמנע ממנו, לקראת השכנת שלום צודק וקבוע בארץ ישראל.

הנה כי כן היה תקדים - זה לא דבר

חדש שבדו צריכים הערבים להתקומם. היו דברים מעולם. לפני 28 שנה ישבו ערבים וישראלים, דנו על הסכם בינלאומי, הגיעו להסכם כזה, חתמו עליו והבטיחו לעצמם שזה צעד לקראת חוזה שלום; ואמנם, חלפו 28 שנים, היו מלחמות, אחרנו מאד. כולם אחרו והגיע הזמן, עפ"י תקדים זה, להקים שוב את הועדות המעורבות כדי לדון על חוזה שלום. אפשר לדחות זאת, אך יהיה קשה להשיג על דרך זו, כי היא כבר נבחנה והשתמשו בה ובהתאם להבטחה ההדדית של רודוס, יש להמשיך ולדון.

אנו מניחים, שדיונים אלה בוועדות

המעורבות עלולים להיות ממושכים מאד. זה לא ענין שצריך להסתיים בן-לילה, זה לא ענין של יום או שבוע. אך אם יסתיים הדבר וועדות אלה תגענה להסכם או לנכונות לחתום על חוזה שלום, אז שוב חזומן ועידת ג'ניבה במליאתה ויהיה טקס החתימה.

יארנינג הציע לחדש את שיחות רודוס

השר מ. דיין:

בשנה 1970-71.

רה"מ מ. בגין:

עד כאן המסגרת. אני מציע לממשלה

שהיא תסמיך אותי לקרוא עד כאן את

המסמך ולומר לנשיא: "אני מבקש את הסכמתך ואת רשותך שנקיים דיון על נושא זה ועל ניר זה ואני מבקש לדעת מהי עמדת ארה"ב לגבי הצעה זו". נשמע אם הם בעד חוזה שלום, אם הם בעד הליכה כזאת לג'ניבה, אם הם בעד הקמת ועדות מעורבות והדרך לחתימת חוזה שלום. אם הנשיא קרט יסכים לזה, נקיים את הדיון.

יחזן מאד, שכבר בשלב זה תתעורר

הבעיה של השתתפות הארגון המתקרא P.L.O. אני מבקש את חברי הממשלה לדעת, שבשיחה קשה מאד שהיתה בין הנשיא קרט לבין ראש ממשלת ישראל יצחק רבין, במרס 1977, קרט לחץ מאד על ראש ממשלת ישראל להסכים להשתתפות אש"ף בג'ניבה. קרט אמילו ההבטא, שהוא צריך לדעת על הסכמה זו של ממשלת ישראל ללא דיהוי, מיד. וראש ממשלת ישראל אמר, שלעת עתה זו שאלה היפותטיטית ולכן הוא מציע לא לדון בה. כלומר, לא היה בירור עד חוס.

אני מניח, שהנשיא קרט יעלה את

הבעיה. אמנם, אינני בטוח, כי בינתיים היתה ועידת קהיר של מועצת אש"ף ולקראת ועידה זו, ביחוד באמריקה, נתפרסמו ידיעות שאש"ף עומד למתן את עמדותיו, ביחוד את סעיף 19 של האמנה הפלשתינית, המדבר על ביטול מדינת ישראל מלכתחילה וסעיף 6 לגבי מי שיכול להקרא, במדינה החילונית הדמוקרטית, פלשתינאים - לפי ביטויים החל מהפלישה הציונית, כלומר עוד מהצהרת בלפור.

כל התקוות והציפיות למה שמכונה

"מיתון עמדות אש"ף" נופצו בוועידת קהיר. כמובן, שנומר דבר זה ונשתמש בהזדמנות להוכיח, עפ"י כחובים, מי הם אותם אנשים הנמנים על ארגון אש"ף. ברור, שלא נוכל להסכים שהם יהיו צד בכל השכם

רה"מ מ. בגין:

אתנו. זו לא מדיניות חדשה. גם הממשלה הקודמת עמדה על מדיניות זו והיא נכונה. בשיחה בין הנשיא קרטז לבין יצחק רבין, קרטז העלה הנחה זו: "לפי הנחתי, קהיר מוכנה לעשות שלום עם ישראל, אך היא לא מוכנה ללכת בלי אש"ף ואתם תמנעו שלום בגלל אש"ף". התשובה צריכה להיות, לפי הצעתנו, שאנו לא נוכל לשחף ארבוך זה בג'ניבה ומה אנו מציעים? אנו מציעים ללכת בדרך הסלולה. היה מושב של ועידה ג'ניבה בשנת 1973, שם אש"ף לא השתתף ואנו מבקשים לזמן מושב נוסף של אותה ועידה ג'ניבה. אם רוצים להוסיף להרכב המשתתפים, הרי זה תלוי בהסכמת כל הצדדים, עפ"י ההסכם שהושג אז. אם ירצו לשנות את ההרכב, כך קבעה גולדה מאיר, דרושה הסכמת כל הצדדים. אם צד אחד מתנגד, ברור הדבר שאין שינוי בהרכב המשתתפים. אנו לגמרי בני חורין לומר זאת.

בכל זאת, מבחינה מציאותית מותר

להניח, שגם סוריה וגם מצרים - עמדת ירוך קצה פרובלמטית בענין זה - יעמדו על שחוף אש"ף בוועידה ג'ניבה ואם אנו נומר "לאו", התוצאה תהיה שהם מנעו את זימונה של ועידה ג'ניבה, ולא אנחנו. אנו עומדים בשתי רגליים על קרקע התקדים הבינלאומי ועל הסכמת כל הגורמים בוועידה ג'ניבה.

יהיה אשר יהיה עם המשך המשא ומתן.

אנו הכיננו פרק "אלטרנטיבה" וזמנו יגיע לאחר הדיון בפרק הקודם, אם זה ינתן. יתכן שהדיון יעורבב ע"י השובת הנשיא, אך מבחינה מתודולוגית ומבחינת טובתה של ישראל, הייתי מעדיף שיתקיים דיון על החלק הראשון שקראתי ונראה מה תהיה עמדת אמריקה ולאחר מכן נדון על האלטרנטיבה. אך אם הדיון יעורבב, יתכן שלא תהיה ברירה אלא לדבר בנשימה אחת.

רה"מ מ. בגין:

מהי האלטרנטיבה? "אם המדינות

הגובלות עם ישראל לא יסכימו להשתתף בוועידת ג'ניבה במתכונתה המקובלת, עפ"י התקדים של מושב הוועידה הראשון, מחמת תביעתן להוסיף על הנציגויות הממלכתיות את הארגון הידוע בשם P.L.O. - אפשר להקים, בעזרת שרותיה הטובים של ארה"ב, את שלש הוועדות המעורבות, עפ"י התקדים שנקבע ברודוס בשנת 1949".

לא מוכרחה להיות ועידת ג'ניבה לשם

פתיחת משא ומתן וניהולו על חוזה שלום. נגיד לנשיא קרטר: "תפעילו שרותיכם הטובים, תלכו לירושלים, קהיר, רבת-עמון ודמשק ותציעו בשמכם, אך בידיעה ברורה שאנו מסכימים, למנות ועדות מעורבות". ממשלת ישראל תמנה את החלק הישראלי והמדינות הערביות את החלק שלהן, ואז תקומנה הוועדות המעורבות ויקבע מקום הדיונים שלהם, יהיה אשר יהיה, יכול להיות בג'ניבה, יכול להיות ברודוס, יכול להיות בארה"ב ויכול להיות באיזה שהוא מקום ניטרלי אחר, ויתחילו לדון על חוזה שלום. זו אפשרות אלטרנטיבית ראשונה.

על מנת לצאת מהצבת של אי-זימון ועידת

ג'ניבה בגלל בקשת מדינות ערב לשתוף אש"ף, קיימה אפשרות נוספת. בשנת 1972 הציעו האמריקאים לקיים שיחות קירבה עם הערבים. ההצעה שלהם הייתה, שבמלון אחד תגור משלחת ישראלית, במלון אחר תגור משלחת ערבית ובאיזה שהוא מקום באמצע הגור נציגות אמריקאית, שהיא תביא את המשלחות לשיחות. אנו מציעים ליטול הקדים זה ולתת לאמריקאים אפשרות נוספת: "עפ"י הכלל של "שיחות קירבה" במטרה לקיים, במסגרת ועדות אלה, את המשא ומתן על חתימת חוזה שלום".

כדי לקיים סעיף זה, אנו מביאים

מסגרת מפורטת להליך השכנת השלום, ע"י ועידת ג'ניבה או, באופן

רה"מ מ. בגין:

אלטרנטיבי, ע"י תהליך של משא ומתן ישיר על חוזה שלום, בלי ועידת ג'ניבה.

שתי האפשרויות, או שכבר נבדקו או

שהובטחו ולכן, קשה להשיג עליהן. אפשר לדחות אותן מנימוקים מלאכותיים, אך אם מישהו מתיחס ברצינות למשא ומתן על חוזה שלום, הוא לא יוכל להשיג על הצעות אלה. מכל מקום, בדעת הקהל עמדתנו לא תהיה מוחלטת, אם הצעות אלה יתפרסמו - ודינן להתפרסם.

כל אלה שדיברו עם קרטז ואח"כ קיימו

מגע אתנו, טענו שהוא ירצה ב- specifics - ואני משתמש במושג הסכני - והכוונה היא לבעיה הסטריטוריאליה בשלש הגזרות. להלכה, יכולנו להסתפק בזה. אני מבקש מהחברים לשקול אפשרות זו. אנו מציעים מסגרת לתהליך משא ומתן על חוזה שלום. את כל ההצעות יביאו הצדדים בעת המשא ומתן.

אם הכל מכוסס על חוזה שלום, או

השר א. שוטסקי:

בצורה אחרת ע"י ועדות עם כל מדינה

ומדינה, האם מבחינת הרושם הראשוני, אין בזה צליל שישראל מעמידה את כל עצם הנכונות למשא ומתן בחנאי שזה יהיה משא ומתן למען חתימת חוזה שלום?

אין פה שום צליל כזה. אמרתי גם

רה"מ מ. בגין:

אתמול בועדת החוץ והבטחון, שאלה

הצעותינו ואם נשמע הצעה סבירה אחרת, נדון בה. אך הממשלה ישבה והיא מציעה הצעה כזאת, מותאמת לכל הכללים המקובלים במשא ומתן. אנו לא אומרים שזה חנאי, לכן אנו מבקשים לדון עם האמריקאים. אם

רה"מ מ. בנין:

לאמריקאים יש הצעות אחרות, שיגישו. אך אז אומר לנשיא קרט: "זו הצעה שאני שמעתי, אדוני הנשיא, אך בישראל יש משטר פרלמנטרי ואני צריך להביא זאת לדיון בממשלה".

השו א. אבו חצירה:

אנו מתנגדים לשתוף אש"ף בוועידת

ג'ניבה. מה יקרה אם מדינות ערב

יחליטו להביא, בתוך הנציגות שלהם, נציגים של אש"ף? שאלה נוספה - לאלטרנטיבה של הועדות, במדה שאין ועידת ג'ניבה, שוב מדינות ערב יכולות לעשות אותו תרגיל. האם הצוות חשב על כך?

רה"מ מ. בנין:

המדובר במדינה אחת בלבד - ירדן.

כי לא סוריה ולא מצרים הציעו לשתף

את אש"ף במשלחותיהם. אם המשלחת הירדנית השתף ערבים ארצ-ישראלים, פלשתינאים, אין זה עניינינו ולא נבדוק את כתבי ההסמכה של כל חבר במשלחת הירדנית, אך אש"ף - לא במישרין ולא בעקיפין. הירדנים אינם יכולים לומר שבמשלחת שלהם משתתפים שלשה נציגי אש"ף. אך אם הם יקחו מיניסטר לשעבר בממלכת ירדן והוא מארץ ישראל המערבית - זה לא עניינינו; אך זה חל רק על המשלחת הירדנית.

אני חוזר ואומר - אם טוב הדבר בעיני

הממשלה, אפשר לקבל דרך זו: לומר לנשיא שאלה הצעותינו למשא ומתן ולכן, מה שנקרא specifics זה ענין לשיחות הישירות. שר החוץ ואני קיבלנו ידיעות, שהנשיא קרט יהיה מאוכזב אם הוא לא ישמע דברים יותר מפורשים. מכל מקום, עלינו להיות נכונים לצורך לומר specifics.

רה"מ פ. בגין:

לכן, אנו מציעים לומר את הדברים

הבאים על הנושא הטריטוריאלי ואח"כ אסביר מה נבקש מהנשיא עצמו מבחינת הכירות הערביות. מסירת הדברים האלה, לפי הערכתי, צריכה להיות במסגרת יותר מצומצמת מאשר המשלחת הרשמית, בה יהיו 16 איש ושיחותיה יתחילו ביום ג'. אך אם הנשיא ירצה לשתף את שר החוץ, אינני חושב שעלינו להתנגד לכך, סמילא הוא ידווח לו על השיחות. אז נומר לנשיא, מתוך אמון, כי זו עמדתנו בשלש הגזרות:

בסיני, בגלל המרחב הרב, בהקשר עם

חווה שלום נוכל לבצע נסיגה משמעותית של כוחותינו, בלי שום מפה ובלו שום קו בשלב הזה. באשר לרמת הגולן, עלינו להשאר על הרמה. בהקשר עם חווה שלום, נסכים לשינוי הקו, כלומר להזזה כוחות. לא הייתי נכנס, בשום פנים, לבעיה הישובים והזזתם. באשר לשטחי ארץ-ישראל, יהודה, שומרון ועזה - אנו לא נשים אותם תחת שלטון או ריבונות זרים, על שני היסודות הבאים: זכויות לארץ - זוהי ארצנו - והבטחון הלאומי, שבשבילנו פרושו הבטחת חייהם של כל אזרחי ישראל, לרבות נשים וילדים, כפי שבאמת אפשר להוכיח זאת.

אלה הם מה שנקרא *specifics*, שאני

מציע לומר לנשיא קרטז ולהוסיף על כך, שהוא לא יוכל למסור דברים אלה לידיעה מדינות ערב, משום שאנו עומדים על הכלל הנכון, שכל הצעה צריכה להיות מובאה למשא ומתן ישיר ואנו לא חייבים לתת שום דבר לערבים, בזכות השתתפותם בוועידת ג'ניבה או בוועידות מעורבות. זהו משא ומתן חופשי - אנו לא דורשים שהערבים יתחייבו למשהו והם לא יכולים לדרוש שאנו נחייב למשהו. הם צריכים לבוא לוועידת ג'ניבה עם הצעותיהם.

רה"מ מ. בגין:

קראתי בעתונות, שהנשיא קרטז אמר,
שהוא קיבל הודעה מטאדאח שלשום, לפיה טאדאח לא ידרוש תנאים מוקדמים.
אם טאדאח קיבל את הפרושים שלנו מהם תנאים מוקדמים - זה בסדר.

נומר לנשיא: "אנו לא דורשים מהערבים
התחיבות מוקדמת והם לא ידרשו מאתנו. רק לך אנו מוסרים זאת".

לאחר מכן, יש בעיה של שלבים נוספים.
מזכיר המדינה וואנס עומד להגיע למזרח התיכון שבועיים לאחר שאני
מסיים ביקורי בווינגטון. הייתי מציע, שאנו נציע לנשיא קרטז
במקום: "אתה קובע מהי נוסע מזכיר המדינה למזרח התיכון, אך אנו
היינו ממליצים, שבשלב הבא יבוא שר החוץ של ישראל לארה"ב ואז אנו
נקים ועדה, שתהיה מורכבת משלשה חברי ממשלה שהם אסטרטגיים: שר החוץ,
שר הבטחון ושר החקלאות והם יעבדו על *specification of the specifics*.

(המשך הדברים רשמה ל.ד.)